

İki kadının tutkulu Türkiye hikâyesi

eyupcan@referansgazetesi.com

Bir yandan 'taciz' diğer yandan 'kariyeri' ile gündeme gelen kadınlar..

Peki ya kariyeri dışında 'tutkusu'na hayata geçiren kadınlar?

Bugün size ikisini anlatacağım.

Nurdan Tümbek Tekeoğlu ve Refika Birgül.

Hiçbir ortak noktaları yok.

Bambaşka meslekleri icra ediyorlar ama onları birbirlerinden habersiz bir araya getiren şey tutkuları.

★★★

Nurdan Tümbek dünyanın en büyük perakende şirketlerinden Metro Group'un Türkiye Temsilcisi.

Erkek egemen bir ülke ve sektörde olmasına rağmen mesleğinde gayet başarılı.

Ama onu asıl farklı kılan şey, merakla başlayan bir seyahati çok kapsamlı bir doktora tezine dönüştürmesi...

Her şey üç yıl önce Tümbek'in eşi ve iki kızıyla yaptığı Antakya seyahatinde başlamış.

İlk kez gittiği Antakya'da farklı dil, din ve kültürlerin bir arada yaşama becerisi Tümbek'i çok etkilemiş.

Bir de yeryüzünde inşa edilmiş 'ilk kilise' olma özelliğini taşıyan Saint Pierre Kilisesi'ni görünce çarpılmış...

★★★

Ve o gün 'Medeniyetlerin Buluştuğu Kent Antakya'yı 'Bütünleşik Pazarlama Yöntemi'yle incelemeye ka-

Refika Birgül, değişik lezzetleriyle Türkiye'nin Jamie Oliver'i olma yolunda.

rar vermiş. Tıpkı Vatikan, Mekke ve Kudüs gibi Antakya'nın da eğer doğru bir strateji izlenirse dünyanın en önemli 'inanç kenti' olabileceğine inanmış.

İnanmakla kalmamış, çok önemli bir araştırma şirketi ile önce şehre dair tüm bilimsel verileri ortaya çıkarmış sonra da oturmuş bu konuda bir doktora tezi hazırlamış.

Tümbek ne Antakyalı ne de çalıştığı şirketin Antakya ile ilgili ticari bir beklentisi var.

O halde neden böyle bir işe soyunmuş?

Hep iddia edilir "Türkiye medeniyetlerin bir arada yaşadığı hoşgörü ülkesi" diye...

Mesela Ortaköy'de cami-sinagog-kilise bir arada... Oysa binalar dışında büyük bir palavradan ibaretir bu iddia.

★★★

70 milyonluk bir ülkede 30 bin Ermeni, 20 bin Yahudi, 2 bin Rum, bir avuç Süryani mi birlikte yaşama becerimizin ispatı?

Kimse kimseyi kandırmasın. Ne İstanbul ne Mardin ne Kayseri ne de Urfa...

Bir tek istisnası var: Antakya.

Hâlâ nüfusunun yarıdan fazlası farklı dini ve etnik kimliklere sahip, 'birlikte yaşama becerisini' gösterebilmiş tek şehir Türkiye'de.

İşte Tümbek'i tutkulu bir biçimde harekete geçiren bu.

Gelelim Refika Birgül'e..

Onun da çıkış noktası aynı ama soyunduğu iş çok daha önemli ve iddialı.

Çünkü Refika sadece bu ülkenin sahip olduğu zengin mutfak kültürünü ortaya çıkarmamış, onu inanılmaz bir tutkuyla yeniden üretmiş.

Parlak bir eğitim, çok genç yaşta 'Doğan Hastaneleri'nde başarılı bir yöneticilik ama onun aklı-fikri, ruhu İstanbul mutfağında.

Önce imparatorluktan 'cumhuriyet'e adeta arkeolojik bir kazı, sonra gün ışığına çıkan tatları kendi mutfağında yeniden pişirme...

★★★

'Refika'nın Mutfağı' sadece bir yemek kitabı değil, tutku ve yaratıcılıkla yeniden üretilmiş geleneğin, yeni nesillerde nasıl yaşama tarzına dönüşebileceğinin en güzel örneği.

Türkiye'nin Jamie Oliver'i olmaya aday o.

Hani şu Londra mutfağını yoktan var eden sevimli ve yaratıcı şef...

Tıpkı onun gibi en geleneksel yemeklere de el atmış, 'kadayıftan mantı, yufkadan Türk suşisi' gibi akıl almaz güzellik de yeni tatlar da yaratmış.

'Tat, yaratıcılık, estetik, paylaşım...

Bunlar hem ayrı ayrı hem de bir arada yaşanmanın verdiği haz' diye başlamış çağdaş Türk mutfağının öyküsüne...

Aslında anlattığı, çağdaş Türkiye'nin öyküsü.

'Hem ayrı ayrı hem de bir arada yaşamının verdiği hazzı' epeydir unutmuş, kariyeri dışında tutkuları olan kadınlar sayesinde yeniden hatırlayan Türkiye'nin hikâyesi...